

Χριστουγεννιάτικοι
θρύλοι από όλο τον
κόσμο

Κουνάκη Μαίρη
τμήμα Β2

Befana , η μάγισσα των Χριστουγέννων

Τα Θεοφάνεια στην Ιταλία έχουν το δικό τους θρύλο. Ο θρύλος αυτός λέει ότι η Befana ήταν μία καλή , ηλικιωμένη κυρία που ζούσε μόνη της . Μια μέρα οι Τρεις Μάγοι σταμάτησαν από το σπίτι της και ζήτησαν οδηγίες με σκοπό να βρουν τον νεογέννητο Ιησού . Δεν γνώριζε να τους απαντήσει , αλλά τους έστρωσε να κοιμηθούν . Εκείνοι , για να την ευχαριστήσουν, της πρότειναν να έρθει μαζί τους στο ταξίδι , μα η Befana αρνήθηκε .

Ωστόσο , αργότερα το μετάνιωσε . Έτσι , πακέταρε όλα της τα δώρα και βγήκε στους δρόμους για να προλάβει τους Τρεις Μάγους . Ήταν , όμως , πολύ αργά και τα ίχνη τους στο χιόνι είχαν εξαφανιστεί . Η Befana , λοιπόν , άρχισε να μοιράζει όλα τα δώρα από σπίτι σε σπίτι , με σκοπό να τα βρουν , μόλις ξυπνήσουν , τα παιδιά της Ιταλίας .

Μια τόσο γενναιόδωρη και καλόψυχη μάγισσα σαν την Befana , είναι κρίμα να ξεχαστεί !

Perchta , η Βαυαρέζα μάγισσα των Χριστουγέννων

Οι χριστουγεννιάτικοι θρύλοι των
μαγισσών συνεχίζονται !

Η Perchta όμως δεν χαρακτηρίζεται
από φιλικότητα . Μάλιστα ,
θεωρείται η προσωποποίηση της
μοίρας και των ψυχών των νεκρών ,
ενώ συνδέεται με θεές από την
Νορβηγική μυθολογία .

Η μάγισσα αυτή , λοιπόν , είχε την συνήθεια να περιπλανιέται από σπίτι σε σπίτι τις Δώδεκα Ημέρες των Χριστουγέννων , και να ξεχωρίζει αυτούς που δούλεψαν σκληρά κάθε χρονιά και ποιοι όχι . Στους εργατικούς κατοίκους άφηνε ένα ασημένιο νόμισμα στο παπούτσι τους . Σε εκείνους , όμως , που δεν είχαν εργαστεί σκληρά άνοιγε τις κοιλιές τους , αφαιρούσε τα εντόσθιά τους και τις γέμιζε με βότσαλα και άχυρο. Καταλαβαίνουμε ότι δεν είναι ο πιο ευχάριστος χριστουγεννιάτικος θρύλος , ούτε μας προκαλεί ιδιαίτερη λατρεία για να τα Χριστούγεννα !!

Jolakotturinn * ο γάτος του Tule των Χριστουγέννων

Οι χριστουγεννιάτικοι θρύλοι στην Ισλανδία είναι πραγματικά τερατώδες !

Ένας από αυτούς βασίζεται στον Jolakotturinn. Ο γιγάντιος γάτος συνήθιζε να περπατά στη χιονισμένη ύπαιθρο την Παραμονή των Χριστουγέννων και να καταβροχθίζει αυτούς που δεν είχαν καινούρια ρούχα για τις γιορτές .

Αυτή η περίεργη παράδοση έχει τις ρίζες της στην πίεση που ασκούσαν στους εργάτες να ολοκληρώσουν την επεξεργασία μαλλιού , πριν από τα Χριστούγεννα . Όσοι τα κατάφερναν , ανταμοίβονταν με καινούρια ρούχα . Οσοι όχι , ήταν έρμαιο της μοχθηρής αυτής γάτας.

Olentzero , ο Αι - Βασίλης των Βάσκων

Υπάρχουν αρκετές παραλλαγές στον θρύλο αυτό . Μία δημοφιλής ιστορία λέει ότι όταν ο Olentzero ήταν ακόμα μωρό εγκαταλείφθηκε στο δάσος . Μία νεράιδα τον βρήκε , τον ονόμασε , του χάρισε δύναμη και καλοσύνη . Έπειτα , τον έδωσε σε ένα άτεκνο ζευγάρι για να τον μεγαλώσει . Έγινε καλός και ευγενής , ενώ στο επάγγελμα έγινε καρβουνιάρης . Έτσι , έφτιαχνε δώρα για όλα τα παιδιά . Πέθανε δίνοντας την ζωή του για να σώσει κάποια παιδιά από ένα σπίτι που καιγόταν . Τότε η νεράιδα τον έφερε πίσω στη ζωή και τον έκανε αθάνατο , ώστε να συνεχίσει να μοιράζει δώρα στα παιδιά , για πάντα .

Ο θρύλος αυτός μας μεταδίδει το μήνυμα της αλληλεγγύης , καθώς αποδεικνύει πόσο σημαντική είναι η συμπράξη και η καλοσύνη στον κόσμο μας .

Κραμπυς , ο Άντι Άι- Βασίλης

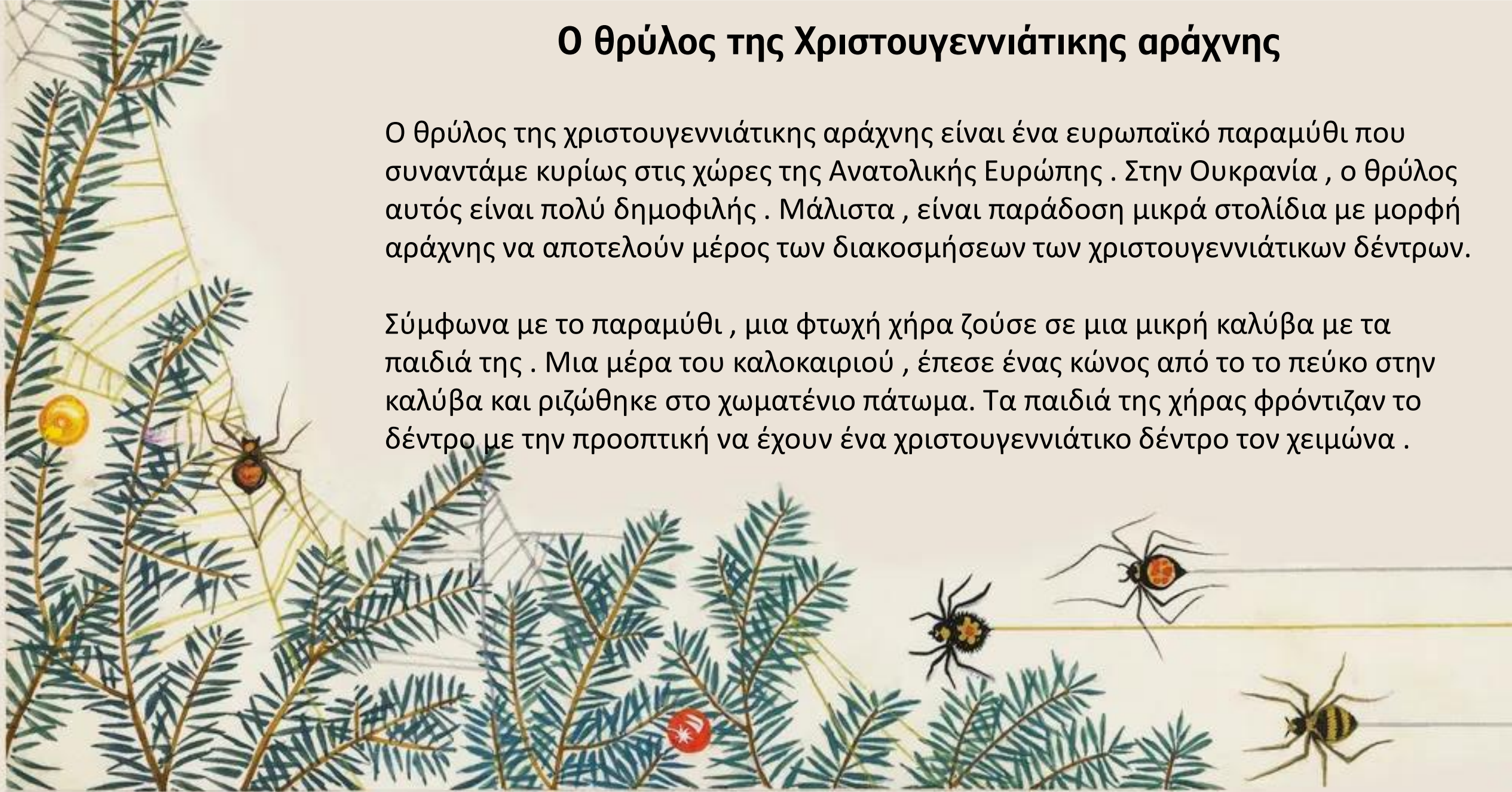
Ο θρύλος αυτός συναντάται κυρίως στην Κεντρική Ευρώπη και λέει πως ο Κραμπυς ήταν μισός δαίμονας , μισός τράγος και βρισκόταν στη συντροφιά του Santa Claus για να τιμωρεί τα άτακτα παιδιά . Στις περισσότερες χώρες των Άλπεων διοργανώνονται παρελάσεις και γιορτές προς τιμήν του κραμπυς , ενώ πολλοί ντύνονται με τη στολή του . Μάλιστα , ο Κραμπυς είναι μία από τις πιο δημοφιλείς φιγούρες των Χριστουγέννων και έχει τη δική του μέρα εορτασμού στις 5 Δεκεμβρη !

Σύμφωνα με τον θρύλο , λοιπόν , ο Κραμπυς βάζει στο σακί του όλα τα άτακτα παιδιά . Μπορείς να γλιτώσεις από τα νύχια του , μονάχα αν του προσφέρεις σναπς , το αγαπημένο του ποτό !

Ο θρύλος της Χριστουγεννιάτικης αράχνης

Ο θρύλος της χριστουγεννιάτικης αράχνης είναι ένα ευρωπαϊκό παραμύθι που συναντάμε κυρίως στις χώρες της Ανατολικής Ευρώπης . Στην Ουκρανία , ο θρύλος αυτός είναι πολύ δημοφιλής . Μάλιστα , είναι παράδοση μικρά στολίδια με μορφή αράχνης να αποτελούν μέρος των διακοσμήσεων των χριστουγεννιάτικων δέντρων.

Σύμφωνα με το παραμύθι , μια φτωχή χήρα ζούσε σε μια μικρή καλύβα με τα παιδιά της . Μια μέρα του καλοκαιριού , έπεσε ένας κώνος από το πεύκο στην καλύβα και ριζώθηκε στο χωματένιο πάτωμα. Τα παιδιά της χήρας φρόντιζαν το δέντρο με την προοπτική να έχουν ένα χριστουγεννιάτικο δέντρο τον χειμώνα .

Το δέντρο μεγάλωσε , μα όταν έφτασε πια η Παραμονή των Χριστουγέννων τα παιδιά δεν είχαν την πολυτέλεια να το στολίσουν , κι έτσι πήγαν για ύπνο απογοητευμένα . Το επόμενο πρωί , ωστόσο , είδαν το δέντρο τους καλυμμένο με ιστούς αράχνης . Όταν άνοιξαν τα παράθυρα , οι πρώτες ακτίνες του ηλιακού φωτός άγγιξαν τους ιστούς και τους μετέτρεψαν σε χρυσό και ασημί .

Η χήρα και τα παιδιά της ήταν χαρούμενα , όπως λέγεται , εξαιτίας της αράχνης , η οποία στόλισε το δέντρο με τους ιστούς της για να βοηθήσει την οικογένεια !

Ο Θρύλος των καλλικάτзарων από τη Ρόδο

Στη Ρόδο , όποιο παιδί γεννηθεί ανήμεγρο των Χριστιουγέννων , το λένε “κάο Καλλικάτзарο “ . Λέγεται , λοιπόν , ότι οι “Κάηδες ” σηκώνονται τη νύχτα από το κρεβάτι τους , το πρώτο δεκαήμερο , κι αναίσθητα γύριζαν έξω . Για να μην αγριέψει όμως το παιδί , οι γονείς του κάνουν το “μονομερίτικο ” ρούχο . Φώναζαν , δηλαδή , στο σπίτι τους γυναίκες που ονομάζονταν “Μαρία ” και τους έδιναν μία μπάλα μπαμπάκι . Αυτές το κάνουν νήμα , το υφαίνουν και ράβουν ένα ρούχα που θα το φορέσει ο “Κάος ”. Όλη αυτή η δουλειά πρέπει να γίνει μέσα σε μία μέρα , γι αυτό και το ρούχο ονομάζεται “μονοημερίτικο